

Anatomi

Organbeskrivelse

Ved organbeskrivelse kan følgende skema anvendes:

1. Navn
 2. Funktion
 3. Form
 4. Størrelse
 5. Farve
 6. Overflade - snitflade
 7. Konsistens
 8. Beliggenhed
 9. Beskrivelse af organets kanter og flader
 10. Relationer
 11. Struktur
 12. Kar- og nerveforsyning
 13. Klinik - undersøgelsesmetodik - radiologi.
-
- 1) Her anføres både organets danske navn og navnet i den anatomiske nomenklatur.
 - 2) Organets funktion eller funktioner beskrives kort.

- 3) Organets form angives i reglen ved sammenligning med legemer kendt fra rumgeometrien.
- 4) Organets størrelse anføres i cm længde, bredde og højde; i antal gram eller kilogram (den absolutte vægt); i forhold til den normale legemsvægt i brøkdel eller procentdel (den relative vægt). For hulorganers vedkommende kan størrelsen angives ved hulorganets normale kapacitet i milliliter eller liter.
- 5) Organets farve angives som farven af et udtaget normalt organ. For stærkt blodfyldte organer som for eksempel milten kan blodets iltningsgrad påvirke organfarven. Indeholder organet afiltet blod, bliver farven mørkere, indeholder organet iltet blod, bliver farven lysere. De fikserede præparater, der anvendes ved traditionel anatomiundervisning, er grå og afblegede som følge af blodtomhed og fikseringsmidlets påvirkning.
- 6) Organets overflade er særlig karakteristisk, når organet er beklædt med en serøs hinde, og vil da fremtræde glat, blank, spejlende og fugtig. Mange kirtelorganer er præget af opbygningen af lapper og lobuli med en grovere eller finere pukling af overfladen til følge. organer kan også have en karakteristisk snitflade, der afspejler organets grovere struktur og opbygning.
- 7) Et normalt organ har en karakteristisk konsistens, der vurderes ved at sammenpresse organet med fingrene. Konsistensen kan være blød, hård, elastisk eller sprød. Er konsistensen sprød, udtrykker dette, at organet ved traumer let knuses.
- 8) Organets beliggenhed angives i forhold til nærliggende knogler eller dækkende overfladeregioner og orienteringslinier.
- 9) I overensstemmelse med organets form opregnes og beskrives organets kanter og flader. For hulorganers vedkommende beskrives tillige slimhinderelieffet.
- 10) Organets relationer omfatter kontakt eller berøring med omgivende organer eller strukturer.
- 11) Organets struktur anføres i den makroskopiske anatomi kun i store træk, der kan bygge bro over til en egentlig mikroskopisk beskrivelse.
- 12) Kar- og nerveforsyning omfatter opregning af de kar- og nervestrukturer, der funktionelt er tilknyttet organet, samt den grovere fordeling af disse strukturer i organet.
- 13) Klinik omfatter dels en kort omtale af karakteristiske sygelige ændringer af organet, der direkte kan sættes i relation til de anatomiske forhold. endvidere omfatter dette punkt en kort omtale af de gængse undersøgelsesmetoder, der klinisk benyttes i form af inspektion, palpation, perkussion, auskultation og røntgen.